

[Henry Hansen.]

falingsmandsskole, naturligtvis også under hensyntagen til kvalifikationer. Det, jeg siger her, skal ikke på nogen måde tages som et udtryk for, at jeg nærer mistillid til dem, som måtte komme fra de andre værn. Jeg vil fortsat gerne tro, at de uheldige, der er kommet frem, er isolerede tilfælde, men det er nu en fordel at kende melodien, og det gør de bedst, som kommer fra hjemmeværnets egne rækker og skoler. Den ånd og tone, der er i hjemmeværnet, skulle gerne fortsat være til stede; jeg tror, det vil være noget af en livsbetingelse for hjemmeværnet, at det sker.

Jeg vil også gerne henlede den højtærede ministers opmærksomhed på spørgsmålet om hjemmeværnets lokaleforhold. Jeg er vidende om, at det nogle steder er løst på en udmærket måde, men andre steder kniber det med at få lokaleforholdene i orden. Det er vigtigt for kompagnierne at have et samlingssted, og det er også nødvendigt for dem at have betryggende opbevaringsforhold for deres materiel. Nu er det hele forholdsvis nyt, så jeg forstår godt, at det sine steder kan volde vanskeligheder at bringe disse forhold i orden, men jeg henstiller altså til den højtærede forsvarsminister om at have opmærksomheden henvendt også på disse forhold.

Flere bemærkninger agter jeg ikke at gøre. På mit partis vegne skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig behandling og senere vedtagelse.

Stegger Nielsen: Hjemmeværnsloven blev vedtaget i 1948, og meningen med denne lov var på frivillig grund at skabe et værn på det lokale område, udgået af befolkningen uden aldersbetingelser, til støtte for vort militære beredskab i al almindelighed. Tanken var vel i nogen måde inspireret af besættelsestiden og dens bitre lære. Vi må indrømme i dag, at ideen slog ganske godt an, idet der nu står ca. 42 000 mennesker i det danske hjemmeværn, mænd i alle aldersklasser, undertiden folk helt op til 70 års alderen og derover, og udgået fra alle samfundslag. Disse kendsgerninger er værdifulde. Samling på bredest muligt grundlag om en opgaves løsning giver altid styrke i arbejdet, og den opgave, som hjemmeværnet har, er i sig selv både ideel og uselvsk, ikke dikteret af krigsbegejstring, men kun af god vilje til at gå ind for værn af hjem og fædreland og i givet fald at bringe ofre herfor både af økonomisk og tidsmæssig art. Sligt må man selv sagt anerkende og respektere.

Også lovgivningsmagten gælder dette forhold. Den må møde denne frivillige offer-

vilje og indsats med forståelse og skabe de bedste rammer om dette arbejde, så dets udførelse både påskønnes og lettes. Det siger sig selv, at rammerne i starten måtte være præget af, at ordningen var forsøgsmæssig. Det kunne ikke være anderledes. Forsvarskommissionen var endnu ikke færdig med sit arbejde, og senere ændringer i hjemmeværnsloven blev da også antydet allerede ved lovens vedtagelse, men det gjaldt om at komme i gang hurtigt. Nu er den ny forsvarsordning trådt ud i livet, og man har indhøstet erfaringer fra hjemmeværnets 3½-årige virksomhed. Nærværende lovforslag tager derfor sigte på ud fra disse kendsgerninger at gennemføre sådanne ændringer i den gældende hjemmeværnslov, at denne får en mere fast opbygning, der svarer til formålet, og undergår de forandringer, den praktiske erfaring har krævet.

Der er redaktionelle ændringer, mange endda, og der er mere reelle ændringer, der sigter både på selve arbejdsområdet og på mandsskabsuddannelsen, og der er ændringer med hensyn til værnets stilling og opbygning i det hele taget. Tilhørsforholdet til det faste værn har fundet en bedre afklaring i det nye forslag, idet de forskellige enheder underlægges henholdsvis hærkommandoen, søværnskommandoen og flyverkommandoen, mens den administrative side for hjemmeværnets vedkommende er underlagt forsvarsministeriet.

Man må hilse med tilfredshed, at hjemmeværnet såvidt muligt, som det fremgår af forslaget, stilles lige med hærens øvrige enheder såvel angående udrustning, herunder tildeling af våben, som med hensyn til at få kendskab til specialskolernes erfaring. Det sidste er meget vigtigt, det gælder skydeskoler, ingeniørskolen og telegrafskolen.

Der findes i lovforslaget en lang række enkeltheder, således vedrørende befalingsmændene og deres placering indenfor værnet. Særlig vigtig finder jeg at distriktsopbygningen og distriktstjenesten er, ledelsen og samarbejdet her på den virkelige arbejdsmark, som distriktet jo er. At få virkelig gode ledere herude og skabe dem gode arbejdsforhold til træning af mandskabet er en af de vigtigste opgaver, og her har det vel nok knebet lidt hidtil. Dygtige instruktører må til i dette arbejde, og der må gives befolkningen mere oplysning om, hvad det er, hjemmeværnet tilsigter. Her mener jeg vi må vente os en hel del af den civile kommitterede, der efter forslaget tilforordnes chefen for hjemmeværnet. Jeg